
ENKELE ERVARINGEN MET DE KORTSTAARTPYTHON,
PYTHON CURTUS.

Door: L. Hulsker, Everlaan 7, 7315 EZ Apeldoorn.

Inhoud: Inleiding - Huisvesting - Behandeling - Voeding - Copulaties - Samenvatting - Literatuur.

INLEIDING

Sinds december 1988 verzorg ik enkele kortstaartpythons, ook wel bloedpythons genoemd in verband met hun kleur. De ervaringen die ik gedurende deze tijd heb opgedaan met deze dieren wil ik graag delen met andere slangenliefhebbers, in de hoop dat deze iets zullen hebben aan mijn informatie. Over het uiterlijk en het verspreidingsgebied van de kortstaartpythons wil ik niet te veel zeggen. Geïnteresseerden vinden in de encyclopedie van Grzimek deel VI of Schlangen im Terrarium deel 1 van Trutnau de gewenste informatie.

HUISVESTING

Alhoewel de kortstaartpython bekend staat als een moerasbewoner en er ook mensen zijn die deze dieren met succes houden in een moerasterrarium, heb ik daar toch alleen maar slechte ervaringen mee. Toen ik eind 1988 in het bezit kwam van een paar wildvangdieren, heb ik op advies van een aantal bevriende slangenhouders de dieren ondergebracht in een moerasterrarium. De inrichting van deze bak bestond uit een laag vochtige houtkrullen van ongeveer 15 cm dik. De krullen hield ik vochtig door 1

---

maal per dag te sproeien in het terrarium. Deze methode schijnt vooral in de V.S. succes te hebben.

Daar *Python curtus* bekend staat als een schuwe slang, probeerde ik de dieren zo min

mogelijk te storen. Ik controleerde ze dan ook maar één maal per week. De andere dagen zag ik alleen de neuspunten van de dieren boven het zaagsel uitsteken. Op deze manier kan men natuurlijk wel de ademhaling controleren. Na ongeveer de vierde controle constateerde ik, dat de dieren kleine blaasjes onder de schubben hadden. Ze bleken een schimmelinfectie te hebben. Vooral het mannetje was er slecht aan toe, hij bleek ook al een schimmelinfectie in de mondholte te hebben.

Uiteraard zette ik de dieren direct in een droog terrarium. De inrichting van dit terrarium bestond uit krantepapier op de bodem, een omgekeerde kartonnen doos als schuilplaats en tot slot een kleine stenen drinkbak. Als warmtebron diende een persglas lamp van 80 watt.

BEHANDELING

In overleg met de dierenarts werd besloten de dieren antibiotica te geven en wel de combinatie van nystatine orale suspensie en amicol (chlooramfenicol) 1x per dag intramusculair gedurende 3 dagen. Daarnaast werd besloten de dieren één maal per dag te baden in een oplossing van kaliumpermanganaat tegen de huidschimmels. Na ongeveer 4 dagen was er al duidelijk een verbetering waar te nemen. Er werd dan ook besloten om alleen nog door te gaan met de nystatine en de kaliumpermanganaat. Deze behandeling

---

stopte ik na ongeveer 2 weken ook. De dieren waren helemaal hersteld.

VOEDING

Helaas was ik er nog steeds niet in geslaagd om de dieren aan het eten te krijgen. Nu staat de kortstaartpythoon bekend als een moeilijke eter. Natuurlijk heb ik bijna alle bekende manieren geprobeerd om de dieren aan het eten te krijgen. Ik zal een aantal voorbeelden geven:

ratten - grote en kleine, witte en bonte, dood en levend, zelfs ingesmeerd met een kuiken, dat alles mocht niet helpen; muizen - dood en levend, witte en bonte; cavia's - dood en levend; konijnen - dood en levend; kuikens - alleen dood; kwartels - dood en levend; gerbils - dood en levend; hamsters - dood en levend.

Natuurlijk is het van het grootste belang, dat men de dieren tussen iedere poging een flinke rust geeft, b.v. 1 à 2 dagen alvorens het opnieuw te proberen. Echter, ondanks al dit werk lukte het mij niet om de dieren aan het eten te krijgen. Ik kan dan nu ook gerust zeggen, dat niet alleen de dieren gebukt gingen onder stress, maar dat dat ook met het baasje het geval was. Als laatste middel probeerde ik een volwassen krielkip, ... en ja hoor, het vrouwtje schoot letterlijk uit haar schuilplaats tevoorschijn, pakte de kip, wurgde deze en at haar op. Ik heb dit hele spektakel met open mond staan te bekijken.

Alleen de man eet nog steeds niet. Mochten er nog mensen zijn die hierover ideeën hebben, dan verneem ik die graag.

COPULATIES

Intussen had ik er nog een ander mannetje bij gekregen, een dier van ongeveer 1,5 m met een gewicht van 8 kg. Dit dier at regelmatig ratten en hamsters. Op 1 september 1989 heb ik dit mannetje bij het iets kleinere vrouwtje gezet (dit dier is 1,3 m en weegt 5,5 kg.). Tot mijn verbazing zag ik de dieren op 3 september copuleren. Copulaties volgden op 12 september, 9 oktober, 10 oktober, 28 oktober en 26 november. Na deze data heb ik nog wel paarpogingen kunnen waarnemen, maar heb ik niet meer gezien dat de dieren daadwerkelijk aan het paren waren.

Het mannetje weigerde sinds zijn kennismaking met het vrouwtje al het voedsel. Het vrouwtje heeft na de eerste paring niet meer gegeten. Uiterlijk is het bijna niet te zien of het dier eieren aan het ontwikkelen is, maar van vermagering is geen sprake. Ik heb de dieren niet meer gewogen, omdat ik bang ben dat ik iets zou kunnen verstoren. Mocht het echter zo zijn dat er zich nieuwe ontwikkelingen voordoen, dan zal ik deze (positief of negatief) uiteraard melden.

SAMENVATTING

Het verhaal, dat de kortstaartpythons niet gehouden kunnen worden op de gebruikelijke manier waarop reuzenslangen gehouden worden, is niet helemaal waar, vooropgesteld, dat ik ook maar een paar ervaringen heb opgedaan en dus niet kan zeggen dat het één onzin is en het andere niet. Wel vind ik,

---

dat het belangrijk is, dat zo veel mogelijk mensen hun ervaringen op papier zetten of in ieder geval op één of andere wijze informatie met elkaar uitwisselen. Per slot van rekening zijn we allemaal met hetzelfde doel bezig: er voor zorgen dat de dieren die we verzorgen zo goed mogelijk verzorgd worden.

Ik hoop dan ook dat er mensen zijn die iets aan deze informatie zullen hebben. Mochten er mensen zijn die nog wat tips of ideeën hebben, dan verneem ik die graag.

LITERATUUR

Grzimek, B. 1973, Het leven der dieren, deel VI, Reptielen.
Utrecht 1973.

Trutnau, L., 1988, Schlangen im Terrarium I
Verlag Eugen Ulmer, Stuttgart 1988.